

בעמקים נלחמו

על האזורים

המפורזים - בהר

התפוצצו מוקשים

בטנקים, אינן זקוקות למישקפת כדי לעקוב אחרי מהלך הפעולה. על פניהן ניכרת היטב החרדה של שעת הפעולה. החיילת השניה מי צד שמאל אוטמת את אוזנה, מעוצמת הרעם של תותחי השריון.

הקצין עוקב אחרי קרב

חרדה של שעת פעולה

טנקים בעזרת משקפתו. החיילות, המכירות את האנשים היושבים

„אם צה"ל לא יעשה משהו — נעשה אנחנו!" קרא משה בק, איש מושב דישון, לשכניו. כמה מהם נטלו רובים, וכבר עמדו לבאת לעבר הגבול הדבנוני הסמוך. רק בקושי הצליחו תושבים אחרים לעצור בעדם.

כעבור כמה שעות, כאשר הביאו לקבורה את ביהכפר יוסף כהן, נשמעה שוב אותה קריאה, הפעם מפי ראש ועד הכפר שלום אזולאי:

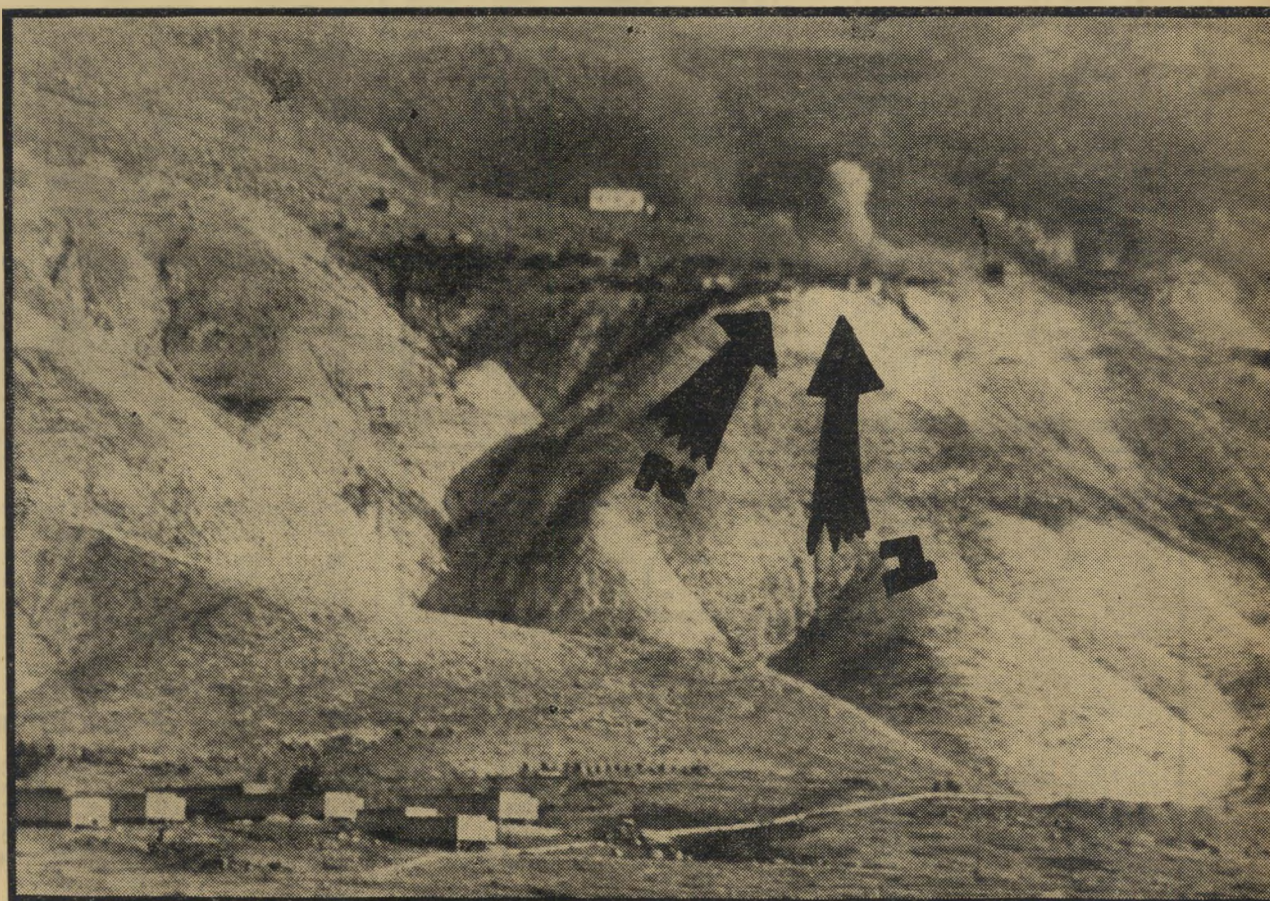
מצפון

על העמק הישראלי. מימינו, חץ ב' על כתם בהיר: זהו טנק, המכוסה ברזנט. התמונה למטה צולמה תוך כדי קרב השריון. חץ א' מראה שוב את הבונקר, וחץ ב' מראה את העשן המיתמר מהטנק שנפגע.

שתי תמונות של הכפר תוואר פיק. בתמונה העליונה נראים בתי הכפר, לפני הפעולה. חץ א' מראה בונקר סורי, החולש

טנק עולה באש

דני חוזר מסיור בזחלים של משטרת הגבולות, בתוך האזור המפורז, אשר סביבו התלקחו הקרבות האחרונים.

„אם צה"ל לא יעשה משהו — נע" שה אנחנו!"

כי לא קל היה לראות את גופתו של הצנחן הצעיר, שחזר לחופשתו הראשונה מאז גיוסו, מורדת לקבר. הנחת המוקשים בדישון לא היר תה הפעולה הראשונה של טרד ריפטים פלמטיניים. אך הפעם לא הסתפקו בפיצוץ מובנה, אלא טמנו מוקשים שנועדו כפירוש לרצונה. אך התושבים, שהשלימו עם פיר צוץ מכונה שאיכה של כפרם, לא יכלו להשלים עם התפוצצות המו"י